

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro}. 70.

W E ŚRODĘ DNIA I WRZEŚNIA 1802.

Z Wiednia d. 25. Sierpnia.

Z powodu śmierci Xcia Henryka Pruskiego zawdziął dziś dwor na 10 dni żałobę.

J. C. K. M. raczył konceptę przy nadwornej węgierskiej kancelaryi Franciszka Stera przez wzgląd na jego wieloletnie gorliwe zastęgi, godnością ślachestwa z uwolnieniem od tacy nuytaskawiey zaszczyścić.

Z Neiberga w Styryi donoszą, iż mieszkańcy tamtejszych okolic mieli ukontentowanie oglądać u siebie d. 5 t. m. Arcy Xzeta Antoniego, Jana i Rainiera, którzy w towarzystwie dwóch nadwornych marszałków C. K. F. M. L. hrabiego Spork i jenerała majora hrabiego Nimptsz, C. K. konsyliarza i dyrektora gabinetu naturalnego w Wiedniu Xdza Stiez, chirurga Sterka, C. K. nadwornego o grodnika Bretlmayra, iednego rysownika i z całym swym dworem, konno przybyli do Naswaldu. Tam bawili się dziwieniem pięknych z natury okolic i polowaniem koz dzikich, kazali całą brykę rzadkich zioł botanicznych zebrać i do Wiednia odesłać. Stamtąd udali się d. 7 częścią pieszo, częścią konno do Neiberga, oglądali C. K. hamernią, hutę żelazną, kopalnie, nazbierali wiele natu-

ralnych rzadkości dla gabinetu w Wiedniu; odwiedzili grobowiec Xcia Austryackiego Hilarego, fundatora bywshiego tam klasztoru Cyfstersów, i byli na ślubie iednego włościana. O godzinie 10 poiechali do Arzek, gdzie na rozporządzenie hrabiego Szerfenberga, przez wszystkich gorników uszykowanych rzędem, okrzykami: Niech żyją! przyiętemi byli, i obeyrzeli nowy piec gorniczny. Stamtąd udali się do hałonowey kopalni P. Reichenberg, spuścili się przeszło 200 sążni głęboko w kopalnię, która wszędzie przedziwnie oświeconą była, przypatrywali się robieniu hałonu i o wszystkie szczegóły badali, a po obiedzie miejsce to opuścili.

W Wegrzech raczył J. C. K. M. podpótkownika regimentu kierysserów Xcia Cieszyńskiego, Jerzego Karola Kroyher, przez wzgląd na jego 26 letnią woyskową służbę, dawność ślachestwa dyplomatem z uwolnieniem od tacy nuytaskawiey zatwierdzić.

J. C. K. M. przedłużył także wywoz wszelkich żywności z Węgier do Austryi aż do ostatniego Grudnia 1802.

Z Medyolanu d. 5. Sierpnia.
Minister nasz zagranicznych związków

awiadomił urzędownie ministra wojny i prezydenta wojskowej akademii, że pierwszy konsul przyjął mianowanie go członkiem tej akademii i tym sposobem zatwierdził iey byt, zwywając oraz członki do pracy i gorliwości. Wyszły już dwa Nra dziennika tej akademii, a trzeci jest w druku.

Z Florencyi donoszą że woyska składające załogę tego miasta wykonały d. 25 p. m. przyśięgę wierności Królowi. Toż samo nastąpiło w Liwornie. — Domyślają się, że Królestwo JJ. będą się znydować na zieździe Królow Hiszpańskiego i Neapolitańskiego w Barcelonie, a wczasie ich niebytności margrabia Venturi będzie rządy prowadził.

Z Genui piszą, że tam przybył baron Szubart, iadący na posta duńskiego do Neapolu.

Podług listow z Rzymu rząd francuzki doniosł Papieżowi, że podług wyznania jednego exiezuity, iezuici przed swoim wygnaniem z Rzymu zakopali znaczne skarby w zakrytych swego kościoła. D. 19 Lipca, zaczęto kopac w przytomności kommissarza francuzkiego Benzi i papiezkiego Marchetti, z tem wszystkiem oprócz starych monet nic nie znaleziono.

Wichrzycielow w Bononii potapanych już tu przywieziono i wkrótce będą traceni. Polska brygada wszędy rozboynikow ściga; miała nawet z niemi kilka utarczek.

Na równinach marengskich założony będzie oboz.

Będący ieszcze w Neapolu grenadyerowie roffyscy pod jenerałem Borosdynem odprawili d. 22 t. m. piękne obroty w przytomności Krolestwa Jchmość, za co Krol Jmc kazał im dadź 3 dniową ucztę.

Na wyspie Elbie wybrano wiele maytkow i do Tulonu na osadzenie woiennych okrętow posłano.

Oyciec S. dla zachęcenia krajowych rę-

kodzielni włożył cło na zagraniczne towary wełniane i bawelniane po 18 od sta w całym kraju, a w samym Rzymie ieszcze proez tego po 1 od sta.

Z Paryża d. 11. Sierpnia.

Rozgłoszone od niejakiogo czasu względem Turek wiadomości, dały powód Monitorowi do następujących uwag:

” Wszystko, co nasze gazety względem smutnego stanu Turcyi ogłosiły, jest nader przesadzone. Zanysł podzielenia państwa tureckiego, który wielkim lądowym mocarstwom przypisują, urodził się w głowach dziennikarzy. Alexander I. nie technie żądzą zdobywania krajow, a w chwili, w której pierwszy konsul nie będąc od żadnego mocarstwa oto naglonym, ale z własnych iedynie pobudek wyciąga woyska z Hollandyi i Genui, gdy armie nasze już z Neapolu i państw kościelnych ustąpiły; w tej mowię chwili, w której on tak wiele bezinteresowności okazał, miałzby się razem zamysłami najazdow i zdobyczytrudnić? Owszem wszystkie związki z Portą odnowione zollaty, i niepotrzeba bydz głębokim politykiem, ażeby widziec interes, który ma Francya w przywroceniu państwa ottomańskiego do iego potęgi i mocy.,,

Przed trzema dniami o godzinie 6 zrana pierwszy konsul z swoją małzonką wyiechał na spacer do ogrodu roślinnego, i odwiedził tamteyszą menażeryą w towarzyſtwie dozorczy robotników, który go nie znał. Gdy radzca stanu Foureroy mieszkający w ogrodzie zielniczym dowiedział się o bytności pierwszego konsula, pośpieszył natychmiast aby go przyiac stosownie do iego dostoiensstwa, ale dopiero w ten czas przybiegł, kiedy już pierwszy konsul do poiazdu wsiadał.

Upały które nas od 8 dni dręczyły, zwolniły nieco po wczorayszey burzy. Ta aczkolwiek niewielką była, z tem wszystkiem

zostanę błyskawicy piorun uderzył w

dom na ulicy sekwańskiej i parę koni zabił.

Właściciel stojący na wschodach gdy grzmot usłyszał, rzekł zartem: " Oto Pan Bóg widzę

gra wkręgle, „ w tym momencie piorun przez dom jego przepada, i zwała go ze wschodów.

Przyczem jednak żadney nie poniosł szkody. Upał podług ciepłomierza Reomura doszedł do

29 stopnia.

Kommissya rady tayney odebrała rozkaz wygotowania urzędzenia senatowej uchwały.

Pierwszy konsul sam przednieysze artykuły dyktował.

Francuzcy komedyanci otrzymali pozwolenie dania bezpłatnie reprezentacyi na dniu 15 Sierpnia.

Od początku upałów codziennie po 7 lub 8 ludzi tonęło w Sekwanie przy kąpeli. Mamy tu wprawdzie szkołę pływania, ale kąpanie się w niej 15 soldów kosztuje, co nie każdy jest w stanie zapłacić.

Ob. Bruslonet kommissarz związków handlowych w Maderze, który się historią naturalną zatrudnia, przystał instytutowi narodowemu z pamiętniki o pożytkach, które Francya mieć może z założenia ogrodu roślinnego na przykładu dobrej nadziei przy czem podaje sposób sprowadzania z południowej Afryki do Europy użytecznych zwierząt i roślin.

Dopiero dnia wczorayszego ob. Duroc brał ślub z Panną Herwasowną w przytomności poselstwa hiszpańskiego i wielu jeneratów.

W przyszłą niedzielę będzie we wszystkich tutejszych kościołach i całej Francyi za wprowadzenie trwałego rządu *Te Deum* śpiewane.

Wyspa St. Domingo jest teraz podzielona na 3 departamenta północny, zachodni i południowy, których stolicami są miasto Kap, Port Republicain i le Cayes. Władza policyjna jest w ręku wojskowych dopoki stan obłęże-

nia nie będzie zdjęty z tej wyspy.

Mowią niektórzy, że nasz rząd pożyczł Amerykantom 10 mill. franków na 10 od sta prowizyi.

Dla zachęcenia rękodzielni porcellany w Sewrze kazano iey co miesiąc 6000 franków wypłacać. Przednieysze iey roboty należą za to do dyzpozycyi rządowej.

Między osobami wywiezionemi na wyspę Elbę znajduje się ob. La Maisonfort.

Dnia 13. Sierpnia.

Monitor mieści w sobie następujące depe-sze z Gwadelupy:

List jenerata Rich.panse do ministra marynarki z głównej kwatery w Basse Terre na Gwadelupie d. 3 Lipca.

Ob. Ministrze! — Ostatni moy raport skończył się na dobyciu Matuby. Odtąd już woyska nasze nic więcej do czynienia nie miały, jak tylko chwycić szczątki armii buntowników i onych do obowiązków nawracać. Smierć tych szaleńców potrafiła wstrzymać pożary i rzeznie. Te mordy i spustoszenia, które ponieśli niektórzy właściciele trapią mię niezmiernie; mimo to jednak widze się bydź przymuszonym ten zamysł kolorowych przeszkodzenia wylądowaniu armii za szczęśliwe zdarzenie do przywrocenia osady przeczytać. To pewna, że się oni wzięli do oręża w mniemaniu, że wystanie miało na celu rozpedzić czarne zastępy i część ich do rolnictwa przymusić, i w nadziei, że się Toussaintowi udało swoje znaczenie na St. Domingo utrzymać. Wiedzieli nadto o nieliczności woysk z Francyi wystanych. Teraz gdy bezpieczeństwo i pokoy inż powrocily, powstają na nowo widoki handlu i rolnictwa. Przeszkody pochodzily tylko z dumy dowódcow kup uzbroionych, z wyuzdanosci licznego woysk korpusu i z

włoczęgi czarnych plantownikow. Piętnaście tyficy już do swoich domow powrocilo, gdzie przez najsłabszą karność na wedyzy trzymani będą. Oficyerowie, unteroficyerowie, i żołnierze armii naszej popisali się iak na żołnierzy francuzkich przystoi. Wzywam teraz twoiey pieczołowitości dla wdow i sierot tych, którzy na placu polegli lub zran odniesionych pomarli. Przyłączam Ci obszerny poczet odważnych woioownikow. — Pozdrowienie.

Podpisano *Richepanse*.

List jenerała kommanderującego do ministra marynarki, d. 9 Lipca z głównej kwatery Basse Terre.

Obyw: Ministrze! Rozkazałem, ażeby członki tymczasowey gwadelupskiej rady, która d. 21 Października (uformowaną została, do Francyi się udały, i tam pod okiem rządu zostawały. Przybędą one do Brestu na okręcie Fougueux, który ztąd jutro odpływa, wyiąwszy ob. Danois, który się przed przyyściem floty do stanow ziednoczonych udał. Wielu innych mieszkańcow wyspy tenże sam rozkaz otrzymali. Chociaż ci wśród zdarzeń na Gwadelupie zaszytych bardzo znaczyli, wiele się iednak do nich przyłożyli. Przyłączam objaśnienia, których rząd przy ich usprawiedliwianiu się potrzebować będzie: z nich poznasz, iak ważny byłby bunt na dniu 29 Vendemiaire zrobiony, gdyby mu zwycięstwo woysk francuzkich nie zapobiegło było. — Pozdrowienie.

Podpisano *Richepanse*.

List jenerała kommanderującego do ministra marynarki z głównej kwatery Basse Terre d. 9 Lipca.

Ob. Ministrze! Gdy woyska francuzkie pobity kolorowych, i były świadkami okrutnego obeyścia się z swemi współbraćmi rannymi

na placu bitwy, których nielitościwie pomordowali, nie mogłyby bez wstępu i słuszney nieufności patrzeć na tych ludzi w naszych szeregach umieszczonych. Ja to samo uczulem, i przekonatem się iak dalece wyrzucenie ich z tego stanu, którego za sposob do wybicia się niepodległość użyli, było krokiem nieuchronnie potrzebnym do przywrocenia porządku. Postanowiłem więc do nowych korpusow żadnego z kolorowych nie brać, wyiąwszy małą liczbę do usług w koszarach i 150 do różnych potrzeb w korpusie saperow użytych. Wielu kolorowym oficyerom, którzy przed przybyciem naszym do armii gwadelupskiej należeli, rozkazałem się na okrętach Lefougueux i Redoutable do Francyi udać. Należący do buntu poginęli lub pouciekali. Kazałem przywołać tych, którzy się po przyległych wyspach tują, a wszystkich, którzyby ich przechowywali, podobnie czeka przeznaczenie. Oddalenie tych ludzi przyłoży się do utwierdzenia porządku, który tylko woyska eurpejskie utrzymać potrafią. — Pozdrowienie.

Podpisano *Richepanse*.

D. 6 Sierpnia okręty Lefougueux i Redoutable przybyły do Brestu, a fregata Kornelia z tegoż portu do Lewantu odpłynęła.

Miasto Paryż dla uświetnienia dnia 15 t. m. poświęci znaczną sumnę na wykupienie zastawow z banku fantowego. Na nowym moście dany będzie fajerwerk, a ratusz na placu Greve i obiedwie wieże kościoła P. Maryi oświecone będą. Ten ostatni widok od lat 18 nie był w Paryżu znany.

D. 18 t. m. umarł senator Levasseur w 79 roku życia swego. Prezydent Barthelemy, miał mowę na pochwałę zmarłego, z którego synow jeden służył przy armii egipskiej w randze jenerała brygady. Umarł także piwowar Acloque rowiennik Santerra w kommandzie paryzkiej narodowey gwardyi.

Jutro arcybiskup paryzki będzie chrzczył i bierzmował dwoje murzyńskich dzieci w kościele Quinzvingt.

Szef szwadronu ob. Hulin wydał pismo, w którym dowodzi możności kierowania balonem.

Sławna śpiewaczka Banti przybyła tu z Londynu.

Zboże i chleb bardzo tu teraz staniały.

WRzpltey cisalpińskiej ten tylko byż może obywatelem, który w gruntowey własności 3000 talarów lub w interesach handlowych 50,000 liwrów posiada.

Stary Laharpe do Orleanu wygnany, już do Paryża powrócił.

Nakazano ażeby żaden, z biskupów i duchownych nie nosił krzyża Linnych swoich znaków, tylko ci których rząd mianował.

Przybył tu rosyjski generał Xżę Dołgoruki.

Pensya naszych urzędników będzie teraz powiększona. Drugi konsul ma otrzymać 1 ½ mill. 3ci i mill. ministrowie po 350,000, a senatorowie po 50,000 franków na rok.

Ob. Gail profesor przy kolegium francuzkim chciał ostatnie dzieła swoje nauczycielowi swojemu Vauvilliers do Petersburga przesać; lecz dowiedziawszy się o nagłej jego śmierci, postąpił do Imperatorowi, który bardzo Vauvillierowi sprzyjał. Imperator tak nato profesorowi Gailowi odpowiedział: "Ob. Profesorze! Dziękuję Ci za różne dzieła, któreś mi przysłał. Nie wątpię, że godne są wielkiej twej sławy, którey w gruntownych umiejętnościach nabyłeś. Godny uczeń ma równe prawo do moiego szacunku, iakie niedgdyś miał nauczyciel. Dan w Petersburgu d. 4 Lipca 1802.

Podp. Alexander.

Do tego listu był kosztowny pierścień przyłączony.

Wiadomo, że hrabia Panin rosyjski minister stanu chciał przez Szwecyą do wód zagranicznych iechać; ale dla przeszkód musiał wrócić do Petersburga i stamtąd dopiero na Królewiec do Cieplic się udać. Teraz dowiadujemy się szczegółów tej odmiany. Jenerał Szwedzki Klingsporr pisał na d. 12 Czerwca do hrabi Panina list, w którym między innem wyraził: „Powtarzam radę, którą WPanu dałem względem podróży iego, ponieważ kraj szwedzki nie ma nic interesującego, ani przyjemnego dla podróżnego. Nadto muszę go uwiadomić, że Król mój Pan życzy, ażebyś kraj iego iako najprędzey opuścił i albo w Helsingforsie wsiadł na okręt, albo też lądem do granic się udał. Adjutant baron Otter ma zlecenie dawać mu wszelką w tej mierze pomoc. „Hrabia Panin odpisał d. 14 Czerwca, Szacuję radę jenerała, ile mu powód iey przypisuję w oszczędzeniu mi niewygod podróży. Kiedy zaś rzecz jest o królewskim rozkazie, ażebym państwo iego iak najprędzey opuszczał, tedy nie zapomnę uszanowania Królowiowu powinnego, a życzenie Jego już na ow czas uskutecznione będzie, gdy WP. list ten odbierzesz. Gdy iednak przez moje prywatne postęпки nie dałem powodu do tak niespodzianego kroku, i gdy w każdym czasie moje sentymta okazywały szacunek dla imienia Króla szwedzkiego, zatem to niechęć Szwedów iedynowładzcy musi być aktom moiego ministeryum w Rosyi przypisana, z których samemu tylko Imperatorowi rachunek zdawać winienem, bo iego ukontentowanie jest dostatecznem dla honoru moiego, i do niego się tylko w urzędzie ministra stanu stosować mogę. Z tej więc przyczyny odwołuję się u-

roczyć się względem postępów Imperatorskiego ministra, iż tylko samemu Imperatorowi zdam z tego rachunek. „ Gdy hrabia Panin o tey rzeczy doniósł Imperatorowi, ten z Miuska pod d. 24 Czerwca dał następującą odpowiedź: „ Postępek dworu szwedzkiego z WP. zadziwia mię bardzo, i wyznać muszę, że Król musi mieć jakąś osobistą urazę do WP. i trudno byłoby mniemać, ażeby niektóre czyny jego ministrowstwa miały być Królowi pobudką do tego; ponieważ WP. byłeś tylko wykonywaczem Imperatorskiej woli, i mnie tylko z tego odpowiedzialnym jesteś. Tymczasem iakikolwiek bądź powód skłonił Króla do tego, tedy mię to nie tak bardzo zasmuca, iako W Panu szkodzić nie mogące, iako raczej dotyka mię niespokojność, w której zwoim rodzeństwem zostawałeś. Wreście miło mi jest okazać WP. przy tem zdarzeniu moy nieo dmienny szacunek. „

Z Hagi d. 14. Sierpnia.

D. II przybył tu P. Fox z Amsterdamu.

Ciekawość widzenia tego sławnego człowieka była bardzo wielka, ale niewielu ją zaspokoiło. Odwiedził on wieś Szewelingę; onegdaj znajdował się na posiedzeniu ciała prawodawczego, a wczoray zrana w dalszą podróż do Spa się puścił. Towarzyszą mu P. Flin członek parlamentowy i jeden ślacheć angielski. Gdy bawił w Asterdamie, odprawił podróż do Hollandyi północney.

Wspomniane posiedzenie ciała prawodawczego było nader ciekawe. Składała tam rapport kommissya względem proponowanej od dyrektorjatu powszechney amnestyi. Odrzucono tę amnestyę, ponieważ nie było potrzebnych klausul i ograniczeń. Wczoray ie dyrektorjaty nadesłał, a ciało prawodawcze na amnestyę zezwoliło.

Wyjęci są z tey amnestyi ci którzy okrety lub twierdze nieprzyjacielowi poddali. Niemogą pierwey do oyczyzny powrócić aż poki nie sprawią się przed radą wojenną. Uchwalono także, że powracający emigranci nie mogą używać praw obywatelskich, ani bydź na urzędy obierani. Z emigrantow holenderskich, którzy w służbie angielskiej by li wielu już miało do Bielu przybydź

Dzienniki nasze pod artykułem z Paryża donoszą, że mają być ustanowione 4 damy pałacowe, które obce damy do Pani Bonapartowej wprowadzać będą. Zaprowadzeni także będą bogato strojni hayducy.

Eskadra admirała Hartsynka, która wojska francuzkie do St. Domingo zawiozła, już do Texelu powrocila.

Dla mianowanego przy naszej Rzpltej rossyjskiego ambasadora hrabię Sztakelberga już tu mieszkanie nięto. Tak on iak i inni ambasadorowie dopiero po ukończeniu wynagrodzeń niemieckich przybędą.

Jadący do Petersburga poseł portugalski kawaler Aranjo już nasz dyrektorjaty pożegnał.

Z Dylenburga d. 8. Sierpnia.

Tuteysza nowa ieznicka osada i inne klasztory gotują się do wyruszenia, albowiem za obięciem tego kraju przez wojska bawarskie skasowanie ich jest nieuchronne. Wszystko co sprzedadź mogą lub śmieią sprzedaią niektórym, lecz żydom, którzy w tem ich przesileniu podeymnią się im wszelkich zatrudnień. Już wiele świętości, kielichow i monstrancy w żydowskich tyglach stopionych zostało. Perły i klejnoty zdobiące dotąd świętych, sprzedaią za nader małą cenę. Oświeceni obywatele cieszą się z odmiannym rządzą,

gdyż Jezuici usiłowali wprowadzić ciemnotę przed zamkiem, a kompania artylerji przed kollegiackim kościołem, gdzie ciało złożone zostało, asystowały temu obrządkowi.

Z Petersburga d. 6. Sierpnia.

W tych dniach zawinęła do Cronstadt fregata Duńska, na której znajdowało się 60 kadetów morskich. Ci byli przytomni na paradzie wojskowej w tutejszej stolicy, i w ow czas I. ōwendahl minister Duński, prezentował ich Imperatorowi Jmci.

Śławny pałac Taurycki, który Xżę Potemkin wystawie kazał, będzie teraz przywrocony do dawniejszej wspaniałości, co ukończy się zupełnie w następującym miesiącu Wrześniu.

Monarchini kraiu Irtynskaja, wyjeżdza ślad niezwłocznie, ukontentwana z dobrego siebie przyjęcia, tudzież z otrzymaney od Imperatora pomocy ku odzyskaniu wydartego sobie berła. Pani ta rządząc pod czas małoletności syna swojego, była ofiarą spisku uknowanego przeciw niej od niektórych boiarów. Syna poimano, a ona sztucznym sposobem wymknęła się z rąk buntowników, i do Petersburga, o 1300 mil, częścią na koniu, częścią w kibitce jadąc, przybyła, z prozbą o pomoc wojskową. Dał rozkaz Imperator 16 tysięcy z dywizyi Kaukazu, ażeby szły tam gdzie ie ta monarchini poprowadzi, i do odzyskania tronu dopomagały. — Państwo Irtynskaja 1,500,000 dusz zamyka, hołduie Imperatorowi Rossyyskiemu, który się także Carem jego mianuie. Monarchini rządząca nim, ma 36 lat, jest dorodna, kształtna, i poważna; krok, który uczyniła, dowodzi, iż odwaga i przywiązanie iey ku synowi, trudy i niebezpieczeństwa przewyższają.

Z Aszafenburga d. 12. Sierpnia.

Dziś odprawił się uroczysty pogrzeb zmarłego elektora. Panujący Elektor osobiście się na nim znajdował. Batalion grenadyerów

Dzisiejszy Elektor potwi erdził urządzenie swego poprzednika, ażeby dobra i dochody na prawem brzegu Renu, należące do kapituły, klasztorów i t. d. na lewym brzegu zniesionych, przez kommissyą były zarządzane, i dochody z nich na wsparcie tychże księży przechodzących na ten brzeg, obracane były.

Z Lizbony d. 24. Lipca.

Dla wstrzymania rozbojników algierskich uzbraiają tu 2 liniowe okręty i kilka fregat, które się z amerykańską eskadrą na śródziemnem morzu połączą.

Wielu officyerów rozpuszczonego tu korpusu emigrantów powraca do oyczyzny. Pozostający tutaj nosili ieszcze order S. Ludwika, ale ambasador francuzki wyrobił u rządu, że im to zakazano.

Przedtem, gdy ieszcze ulice Lizbony nie były oświecone, co noc popełniane były zaboystwa. Dziś nowa policya naylepszy utrzymuie porządek; na iey czele iest francuzki emigrant hrabia Novion, który przyjął służbę portugalską; ma on pod swemi rozkazami 200 iazdy i 600 piechoty.

Z Strasburga d. 12. Sierpnia.

Sześć liniowych okrętów odebrały rozkaz z różnych portów udać się do Tulonu, a stamtąd przeciw Algierowi dla zynicia hańby banderze francuzkiej zadanej. Ob. Hullin przeznaczony tam na posta, który przed rewolucyą, za prostego żołnierza w gwardyi francuzkiej służył, i w czasie zburzenia Bastylii nader się czynnym okazał, odebrał zlecenia upomnieć się o krzywdę Rzepltey. Słychać, że list od rządu, który on ma oddać Dełowi iest

w nader groźnych wyrazach, i że Francya dla uczynienia końca łotrów Algier swoim wojskiem obsadzi.

Ob. Laforest nasz poseł przy dworze bawarskim został mianowany pełnomocnikiem przy deputacyi Rzeszy w Ratyzbonie.

Z Londynu d. 13. Sierpnia.

Głównym przedmiotem politycznych u nas rozmów jest dzisiejszy gorący artykuł Monitora przeciw angielskim gazetom, który sprawił że papiery nasze aż do 68 za sto spadły. Nasze dzienniki teraz jeszcze żywiej przeciw Monitorowi powstają i bronią z wielkimi pochwałami wolności druku w Anglii, dodając: że jeżeli kto ich winnymi być sądzi, może ich przed trybunałami angielskimi oskarżyć, a te wydadzą bezstronny pewnie wyrok.

Wczoraj przybył tu P. Calonne z Paryża, ale za kilka dni znowu tam wyjedzie.

Gdy lord Nelson przeszłej nocy z P. Williamem, lordową Hamiltonową i swoim bratem do Haferfordwestu przybył, lud wyprzął konie i ciągnął go z muzyką i chóragwiami.

Jenerał Stowart w nadzwyczajnych zleceniach do Konstantynopola i t. d. iadący przybył d. 9. Czerwca do Gibraltaru, dokąd również przybyły z Anglii amunicye i 12 szpizowych armat, które są na upominek dla Cesarza marokańskiego przeznaczone.

Gazeta amerykańska Aurora utrzymuje: że traktat ustąpienia Francuzom Luizyany został cofnionym, i Hiszpania ten kraj nadal zatrzyma.

Królewska familia dnia 29. t. m. opuści Weymouth. Parlament ma się d. 1. Września zgromadzić, i do obioru nowego lub potwierdzenia dawnego mowcy przystąpić.

Rząd francuzki jeszcze nie odebrał swoich wysp z naszych rąk, a okręty angielskie płyną ciągle z towarami do Tabagi i innych wysp francuzkich.

Dwa wschodnioindyjskie okręty the Porcher, i Highland Chief zostały od kaprów z wyspy francuzkiej przed upłynieniem czasu woennego zajęte.

Powietrzożeglarz angielski P. Barrett, chemik w Grenwich zapowiedział swą podróż, ale do niej nie przyszło, bo balon niewczas gazem napełniony został. Mnóstwo ludu nadaremnie się zgromadziło. P. Garnerin był także przytomny. Dzisiaj również ta podróż się nie udała, gdyż balon pękł w czasie napełniania.

Dnia wczorayszego w Bryghtonie i Londynie urodziny Xcia Wallii nader świetnie obchodzone były. W Bryghtonie Xże kazał ludowi pieczonego wołu wystawić. Młody Xże Orleans był na tej uroczystości. W Londynie bito cały dzień we wszystkie dzwony, i bandery z kościołów i gmachów publicznych powiewały. Wielka część miasta była wspaniale oświetlona, jako i foxalowe ogrody, w których 12,000 ludzi znajdowało się na koncertach i innych rozrywkach:

Pomiędzy Hiszpanami i naszą gibraltarską załogą od czasu przybycia Xcia Kentńskiego najsłabsza przyjaźń panuje, i nasi oficerowie wyjeżdżają na zabawy do różnych hiszpańskich okolic. Xże często z hiszpańskim rządcą Sgo Rocha przestaie, a żywności z różnych stron hiszpańskich do Gibraltaru za mierną cenę w obfitości przystawiają.

Tutejsze Dzienniki przygotowują dla pierwszego konsula na podróż do Niderlandów paradny pojazd w Paryżu, wybijają go mieźdzą dla bezpieczeństwa od kuli i opatrują go łozkiem, biblioteką, stolikiem do pisanja i t. d.

Na Otaheicie i wyspach towarzyskich pokazał się duch jakobiński. Już się w wielu okolicach pobuntowano i chcą równość na gruzach dzisiejszego rządu wprowadzić.

GAZETY KRAKOWSKIEJ.

W E S R O D Ę D N I A I. W R Z E Ś N I A 1802.

Wiadomości tyczące się nauk, sztuk i t. d.

Wynalazki sztuk codziennie się we Francyi pomnażają, ponieważ rząd ich zachęca i liczne składki wspiera. Pochon czynił publiczne doświadczenia z wentylatorami, służącymi do wysuszenia bielizny, jedwabnych, wełnianych i bawełnianych materyj w mniej dwóch godzin w najszybszej nawet porze roku. Osobliwsza prasza i sikawka powietrzowa są do tego istotnym narzędziem. Ostatnia czyni trojaki użytek, suszy, czyści powietrze i rozgrzewa choćby największe sale.

— Bruin otrzymał przywilej na nowy oszczędniczy i zdrowia piec swego wynalazku, który się tem od innych różni, że woda gotuje się między piecem i ogniem; ogrzewa powietrze w izbie i dłuższe ciepło piecowi nadaie.

— Desquin w Paryżu robi wiaderka do ognia z pręcia wierzbowego plecione, i płótnem obite, które ani powietrza, ani wody nie przepuszczają. Płótna którym są obciążone doświadczone już w Hawrze i Diepie w dozywaniu zatopionych rzeczy, iż wody nie przepuszczają. Dla ochronienia od deszczu wojennych potrzeb jest to płótno nader użyteczne; ale czyli wiadra nim obciążane są mocniejsze i wygodniejsze od naszych skorzanych, jeszcze jest pytanie.

Rzemieślnicy kopiąc przy tamie Desflexa znaleźli pierścien, na którym jest wyryty Mars w Hełmie, uzbrojony dziridem w postawie siadając na konia. Jest bardzo dobrze zachowany i zasługuje być złożony w Muzeum narodowem. Zostaie tylko do rozwiązania, jakim sposobem pomnik ten, wystawu-

jący obrządek dawnych Rzymian, mógł się dostać na brzegi Sekwany.

Jakożkolwiek bądź nieprzychylni Francyi, wyrzekają na zabranie z Włoch dzieł sztuk, nie zaprzeczoną jednak jest prawdą, że zbiór i wystawienie na widok publiczny tych wielkich pamiątek dawnych i terażniejszych sztuk wyzwolonych, uważanych jako wspólne dobro całej Europy, jest prawdziwą i wieczną korzyścią; gdy przeciwnie wszystko co do Anglii sprowadzonym było, zamknięte jest w niedostępnym zbiorach prywatnych osób, i za wzor dla przyszłych pokoleń, służyć nie mogą. Znany z swoich podróży w Grecyi, Dallawey, wydał opis obrazów i starożytności zaaydujących się, może w 100 pałacach, i pomieszkaniach wiejskich Panów W. Brytanii; lecz za ledwo 4 lub 5 tych zbiorów widzieć można i to jeszcze potrzeba mieć szczególniejsze zalecenia, ażeby wniyscie do tych świątyń otrzyać, jako tego P. Billow doświadczył. — Malarz Faurel, który później stał się ofiarą okrutnego postępowania Turkow z wszystkimi Francuzami, co się w ich ręce dostał, darował wyborne kopie z gipsu, wszystkiego, co widział w czasie kilkoletniej podróży w Morei i Atenach, do Museum centralnego sztuk, ażeby służyły na użytek powszechny; zapewne iaki antykwarjusz Rzeczy francuzkiej, wkrótce znowu do Grecyi posłany będzie. Przeciwnie wszystko co Anglicy odłamują lub odkopują w świątyniach Aten, jest prawie dla publiczności utraconym. Wszystko co Francuzi wprowadzili z Egiptu i czynione uwagi od uczonych, względem tego

kraiu, ma być iak nayporządniczy urządzone i ogłoszone. Biblioteka z Kairu, bardzo bogata w dzieła historyi i poezyi, do Marsylii przewieziona, do narodowey przyłączona będzie. Jak zaś w Anglii mało myślą, ażeby odebrane w Egipcie Francuzom kosztowne rzeczy, do Museum krajowego, lub innego publicznego składu oddadź, dowodzi doniesienie w dziennikach umieszczone: iż pułkownik Turner, przywiozł dla siebie na fregacie Egyptienne, kamień znaleziony przez ję: Menou przy Rozecie, zawierający 3 napisy, to iest: w hieroglifach, w dawnym egipskim i w greckim języku. Ob. Levesque, i inne członki Instytutu narodowego, zatrudniali się dochodzeniem tych napisow. Piękne dzieła malarstwa z Włoch sprowadzone od zwycięzców Francuzow, są z naywiększą starannością wystawione na widok publiczny w salach Luwru, umyślnie na to urządzonych; odnawiania popsutych obrazow bardzo się pomyślnie udady, i każdemu iest wolno kopiowaniem zatrudniać się; gdy przeciwnie żaden przyjaciel kunsztow cieszyć się nie może, z doniesienia w pismach angielskich umieszczonego: iż Richard Worsley, robi kosztowne odmiiany w swoim pomieszkaniu wieskim w Appuldurcombe, na wyspie Wight, i że pokoy ieden przyozdobiony będzie 4ma wielkimi pierwszymy malarzy włoskich obrazami, 15 do 20,000 f. szt. (6 do 800,000 zł. p.) szacowanemi, które przez Hiszpanią były sprowadzone z Neapolu, a które Francuzi nie zabrali.

Ślawny naturalista Spalanzani, ostrzeżony będąc od P. Grani, uważał: że przy brzegach Messyny, kamień piaszczysty pod wodą będący, nie rośnie, iako niektore pisma niemieckie nie właściwie tego wyrazu użyły; ale pomaża się przez osiadanie na nim piasku z morza i twardnienie; w 3 lub 4 lata, iest ieszcze miękki, ale iuż iednak przyciśnienie palca żadnego znaku na nim nie zostawia, a w 30stu dopiero latach, zupełnie twardnieie. Znaleziono w nim różne rzeczy; między innemi ske-

let ludzki; ale nie uważano: czyli był skamieniały. Doktor pewnie w Messynie znalazł w tym kamieniu czaszkę, w iey otworach było nieco masy twardey, piaszczystey, lecz rzucił ją w morze, gdyż iego ludzie czasy tey obawiali się. Pomażające się coraz bardziej wazsztwy kamienia piaszczystego, rozciągają się daleko w morze, i wielkim iest podobieństwem: iż z czasem Kalabria i Sycylia w tym miyscu, gdzie ciążyna morska tylko 3 mile włoskie ma szerokości, złączą się; dowodem tego iest: że gdy przez trzęsienie ziemi w r. 1783. wieża oświecająca kanał przy Pelorum obalona była, inną potym stawiając, musiano ją daleko bardziej ku morzu posunąć.

C E N A Z B O Z

Na targu w Krakowie d. 30. Sierpnia 1802.

Korzec Pszenicy	- - -	zł. pol. 28 do 34.
— Żyta	- - -	20 — 25.
— Jęczmienia	- - -	14 — 17.
— Owsa	- - -	10 — 11.
— Groch	- - -	21 — 22.
— Kafzylaglaney	- - -	38 — 46.

W Wiedniu d. 21. Sierpnia.

Meca wynosząca 15 nafznych garcy:

— Pszenicy	- - -	zł. pol. 18 do 25.
— Żyta	- - -	15 — 19½.
— Jęczmienia	- - -	11 — 13.
— Owsa	- - -	7 — 10.

W Brynie d. 20. Sierpnia.

Meca Pszenicy	- - -	zł. pol. 19 do 22.
— Żyta	- - -	15 — 18.
— Jęczmienia	- - -	11 — 12.
— Owsa	- - -	8 — 9.
— Prosa	- - -	15½ — 16½.

W Gdańsku d. 7. Sierpnia.

Szefel czyli pół korca nafzego w monecie pruskiej:

— Pszenica	- - -	zł. pol. 13½ do 18½.
— Żyto	- - -	9 — 12½.
— Jęczmień	- - -	7 — 7½.
— Owies	- - -	4½ — 5.

D O N I E S I E N I A.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa podady do wiadomości, iż różne klejnoty w złocie, srebrze i w koralach dnia 14 Września r. b. o godzinie 9 ranney tu na Ratuszu przez publiczną licytacyą więcey dającemu zagotowe pieniądze sprzedawane będą.

Wszyscy zatem chcący sobie takowych klejnotow nabydź, mają się na wzwyz wyrażonym terminie, i miejscu znajdować, Dan w Krakowie d. 13 Sierpnia 1802.

J. Gellinek.
T. Krzyżanowski,
Łódzki.

Z Rady Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krakowa.
Kocłowski sekr.

Dnia 7go przyszłego miesiąca Septembra r. b. puszczone będzie w arendę stosownie do wysokiego C. K. Gubernialnego rozporządzenia dnia 22 Julii r. t. drogą publiczney licytacji najwięcej dającymu propinacya mieyska Chetmska.

Dnia 3go tegoż samego miesiąca propinacya mieyska Dubienska.

Dnia 6go tegoż miesiąca propinacya mieyska Krasnostawska, i dnia 9go propinacya mieyska Tarnogurska na rok jeden, o iest od 1go Listopada 1802, aż do ostatniego Października 1803, grunta zaś miasta Dubienti, Pynduga i Kraflowszczyzna zwane w dniu rzeczonym na 3 lata, od 1go Listopada 1802, aż do końca Października 1805, tudzież cto mieysko-Krasnostawskie od piwa i miódu, koło miasta Krasnostawa 21 morgow w sobie zawierające, oraz tamtejsze targowe i Jarmarkowe na rok jeden, od 1go Listopada 1802 do końca Października 1803.

Cena fiskalna za propinacyą miasta Chetma ustanowiona będzie na 628 zł. ryh. Też miasta Dubinki na zł. 950 ryh. Taż miasta Krasnostawa na zł. ryh. 1224 30 kr. Taż miasta Tarnogury zł. ryh. 413 30 kr.

Cena fiskalna od gruntu Mieysko-Dubienskiego Pynduga przez 3 lata rachując na rok po 61 zł. ryh. 45 kr. ogólną sumnę 185 zł. ryh. 15 kr. Taż cena za grunt Mieysko-Dubienski Kraflowszczyzna zwany przez tenże ciąg czasu po 2 zł. ryh. na rok, ogólnie za 3 lata na 6 zł. ryh. na Ostatek.

Cena fiskalna za cto Mieysko-Krasnostawskie od piwa i miódu na zł. ryh. 376. 15. kr.

Taż cena za role 21 morgów w sobie zawierające do Miasta-Krasnostawa należące Na zł. ryh. 15. 45 kr.

Zaś za Jarmarkowe i Targowe Krasnostawskie, na zł. ryh. 100. —

Publiczność niniejszym z tym dodatkiem o tym się uwiadomia, że życzący tey dzierżawy, wadium 10 procentowe ilości powyżzey rzeczoney licytacyney, przed licytacyą złożyć mają, i kondycye dzierżawne na samey komislyi licytacyney przyrzec mogą.

Zstrony C. K. Chetmskiego Cyrkularnego Urzędu, dnia 2. Sierpnia 1802.

W niebytności JW. Starosty Cyr.

Haan 1wszy kommissarz.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi i zachodniey oznajmują tym Edyktem Panu Franciszkowi Druczowi: że Pan Jan Nepomucen hrabia Grodziecki u sądow tych — o przywrocenie sprawy do pierwsze o stanu przeciwko sentencyi C. k. sądow tutejszych dnia 25 Lutego 1800 roku względem summy 7200 liwrow czyli 660 czer. zł. zapadłej i w Rewizoryum dnia 5 Wrzenia 1801 roku potwierdzoney — żalobę na niego podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosił.

Gdy zaś sądy te nie mając wiadomości gdzie obżatowany został, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajduje się, onemuż Franciszkowi Druczowi adwokata tutejszego Męciszewskiego, z iego szkoda i iego kosztem zastępcą postanowity, z którym proces ten stosownie do przepisu ustawy sądowey rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się, ażeby w przeciągu 90 dni sam stanął, albo jeżeli jakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wczesnie przestął, albo nakoniec innego sobie patrona obrat, iego sądom tutejszym wymienił, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swey obrony za najsukuteczniejsze osądzi, gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zamiedbania wyniknąć mogącą samby sobie, podług opiewu C. K. praw przypisać był winien.

Józef de Nikorowicz.

Józef de Cronenfels.

W. Roskoschnv.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Krakowskich Galicyi zachodniey. W Krakowie dnia 6 Lipca 1802 roku.

J. Daublebski Sternek.

Na dniu 15go Września będą w cyrkularney kancelaryi Krakowskiej grunta do beneficjum Nasichowice należące w 9 letnią arendę przez publiczną licytacyą wypuszczone. Kondycye tyczące się w teyże kancelaryi codzień widzieć można.

W Krakowie dnia 22go Sierpnia 1802.

Riedheim, Starosta Cyr.

Dziedziczka Domu na Przedmieściu Lubicz Wesela pod Nrem: 193 stojącego, uwiado-

nia publiczność, iż takowy dom wraz z kilką tysięcy cegły, i kilkunastu sążni kamieni, oraz dwiema ogrodami, przez publiczną licytacją na dniu 15 miesiąca Września 1802 roku o godzinie 9 zrana w tymże Dworku odprawić się mającą, sprzedać przedsięwzięła. Każdy przeto chęć kupna mający w dniu, godzinie i miejscu przeznaczonym stawić się raczy, a więcej dającym Dom ten przez publiczną licytacją sprzedanym za gotowe pieniądze będzie.

Przez C. K. Sądy Szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodniej czyni się wiadomo niniejszym Edyktem już po piąty raz, wszystkim i każdemu z osobna sukcesorom po niegdy Janie Szymońskim koniuzym Alexandry z Xżat Czartoryskich Ogiński, iż tenże Jan Szymoński umarł i niejaki majątek w tych krajach zostawił.

Wszyscy więc sukcesorowie o spadłej tej sukcesyji i z tym dodaniem się uwiadomiam, aby w przeciagu dwóch miesięcy swe oświadczenie względem przystąpienia do tego dziedzictwa po Janie Szymońskim pozostałego do tutejszych sądow podali, gdyż inaczej to swym porządkiem z kuratorem masy pertraktowane będzie.

Gołaszewski.

Wrabetz.

Gruszecki.

Z Rady C. K. sądow Szlach. Lubelskie Galicyi Zachod.

Dan w Lublinie 14 Lipca 1802.

Sahaneck.

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniej, ozuaymują tym Edyktem Ur. Mikołaiowi i Ignacemu Mrozowickim, że Ignacy Kuczewski, usądow tych osummę 160940 zł. pol. 15 gr. lub teżże zabezpieczenie, żałobę na nich podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga dopraszał się.

Gdy zaś sądy te nie mając wiadomości gdzie oni zostają lub czy wcale w C. K. krajach dziedzicznych znajdują się im patrona tutejszego Moraczewskiego z ich szkodą i ich kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten podług ordynacyi sądowej rozpocznie się, i ukonczony zostanie; oni przeto Edyktem niniejszym tym końcem upominają się: ażeby w czasie przyzwoitym to jest: w 90 dni excypowali, albo jeżeli iakie mają prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wczesnie przestali albo nakoniec innego patrona obrali, tego sądom tym wymienili, i podług przepisu tych środków prawa używali, które do obrony swey sprawy za najskuteczniejsze osądzają, gdyż inaczej wszelką niedogodność z zaniedbania wynikającą podług opiewa C. K. praw, samiby sobie przypisać byli winni. Dan w Lublinie dnia 9. Czerwca 1802 roku.

Gołaszewski.

Purtscher.

Gruszecki.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Lubelskich Gal. Zachod.

Sahaneck.

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniej, oznaymują tym Edyktem Urodzonemu Xaweremu i Antoniemu Turkim s.p. Felixa Turskiego Biskupa Krakowskiego sukcesorom, tudzież Placydowi Traszowskiemu, że Paweł Jagmin o zwrocenie terminu z przeniesienia zaczętej) przez małoletniego Dominika Xcia Radziwiłła o powroczenie Folwarku) na nich sprawy, u sądów tych żałobę na nich podali, i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga dopraszał się.

Gdy zaś sądy te nie mając wiadomości gdzie oni zostają lub czy wcale w C. K. krajach dziedzicznych znajdują się, im patrona tutejszego Ur. Reynbergiera, z ich szkodą i ich kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten podług ordynacyi sądowej rozpocznie się: i ukonczony zostanie; oni przeto Edyktem niniejszym tym końcem upominają się: ażeby w czasie przyzwoitym to jest: dnia 14 Września r. b. o godzinie 10 ranney sami się stawili, albo jeżeli iakie mają prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wczesnie przestali, albo nakoniec innego patrona obrali, tego sądom tym wymienili i podług przepisu tych środków prawa używali, które do obrony swey sprawy za najskuteczniejsze osądzają, gdyż inaczej wszelką niedogodność z zaniedbania wynikającą podług opiewa C. K. praw, samiby sobie przypisać byli winni. Dan w Lublinie dnia 7 Lipca 1802.

Gołaszewski.

Gruszecki.

Friedenhal.

Z Rady C. K. Sądów Szlach. Lubelskie Galicyi Zachod.

Sahaneck.